

A kitüntetettek méltatása

ÁDÁM ÉVA ♦ Budakesziért emlékérem (posztumusz)

Ádám Éva 1963. február 6-án született Mohácson. Szülei Újvidékről és a Garam völgyéből származtak, mindketten körzeti orvosok voltak. Éva Mohácson járt általános iskolába és középiskolába. Gyermekkorát meghatározta az, hogy a Duna mellett nőtt fel. Szeretett úszni, kajakozni, kenuzni, életerejét a természet szépségéből merítette.

Középiskolai tanulmányai után először Szombathelyen magyar-könyvtár szakos főiskolai diplomát, majd az ELTÉ-n könyvtár szakos egyetemi diplomát szerzett.

1985-től 1993-ig dolgozott az ELTE Állam és Jogtudományi Karának könyvtárában.

Budakeszire 1985 őszén költözött, ahol családot alapított, majd 1991-ben megszülettek iker gyermekei, Zsuzsi és Csabi.

1995-től a budakeszi könyvtár munkatársa volt, 2013-ban lett a könyvtár vezetője. A könyvtári munka szinte minden területén dolgozott, legyen az könyvbeszerzés, adminisztratív háttérmunka, selejtezés vagy olvasószolgálat. Munkáját mindig magas színvonalon végezte. Fontosnak tartotta a könyvtár műveltséget közvetítő szerepét, ezért rendszeresen szervezett könyvbemutatókat és író-olvasó találkozókat. Támogatta, hogy a könyvtárban ún. biblioterápiás olvasókör működjön, és ő is aktívan részt vett ezeken az összejöveteleken.

A Magyar Könyvtáros Egyesület Pest Megyei Szervezetének aktív tagja volt, rendszeresen részt vett a megyei szakmai napokon. 2017-ben az ő szervezésében Budakeszi volt a helyszíne a megyei könyvtáros szakmai találkozónak.

Szakmai munkája mellett közösséget is teremtett: 13 éven át szervezett és vezetett kirándulásokat a könyvtár olvasóinak. Először a közelben, majd egyre nagyobb távokra, még Kárpátaljára is szervezett utat. Ehhez túravezetői oklevelet is szerzett. A túrázók összetartó csapattá váltak, részt vettek és vesznek

a könyvtár rendezvényein. A környezettudatosságot és a természet szeretetét is átadta társainak.

Az általa vezetett túrákon mindig ismertette a felkeresett helyhez kapcsolódó tudnivalókat, kulturális érdekességeket. Örömmel töltötte el, ha a kulturális programot ötvözni lehetett a természetjárással: például buszos kirándulást szervezett könyvtár névadója, Nagy Gáspár költő és író emlékházába, melynek során egy arborétumot is meglátogattak.

A Budakeszi Hírmondó szerkesztésében is évekig részt vett: tagja volt a szerkesztőbizottságnak, és számtalan helytörténeti cikket, illetve könyvajánlókat írt az önkormányzat havilapjába.

2021 elején megszületett unokája, ami nagy boldogságot jelentett számára. Sajnos csak rövid ideig élvezhette a nagymamaság örömeit, mert a betegsége közbeszólt.

Nagy tudású és átlag feletti műveltségű emberként egész életében szerény maradt, kollégáit partnerként kezelte, ötleteiket, javaslataikat nyitottan fogadta. Emberi nagyságát mutatja, hogy több alkalommal önzetlenül sietett rászoruló embertársai, sőt azok házikedvencei segítségére is. Nagylelkű állatbarát is volt.

BALOGH BELLA ♦ Budakeszi Ifúsági Díj

Amikor felkértek, hogy mondjak *Balogh Belláról* néhány gondolatot, az édesapjával átküldtettem az eredménylistáját, mondván majd azt elsorolva alátámasztom Bella kitüntetésének megalapozottságát.

Ha elmondom, hogy 10 éve párbajtőrözök, gyakorlatilag valamennyi korosztályban országos bajnoki címet szerzett, Diákolimpiát nyert, számtalan versenyt nyert meg vagy végzett előkelő helyen, idővel a korosztályos válogatott kereteknek is tagja lett, nemzetközi versenyek rendszeres résztvevője, majd ta-



Az ő neve számunkra egyet jelentett a könyvtárral, az irodalom nyújtotta felemelő, izgalmas élményekkel, és a testet-lelket felüdítő természetjárással. Mindenkire volt egy figyelmes és kedves szava. Az a csendes derű, ahogyan megosztotta tudása kincseit, maga köré vonzotta az embereket.

Végezetül egy záró gondolat Fekete Istvántól, Éva kedvenc írójától: „Energiát csakis attraktív és mosolygós ember képes adni környezetének.”

Ilyen, kifogyhatatlan energiából részesülhettünk mi is az ő környezetében. Köszönjük Éva, örökké hálásak leszünk érte!

Tóthné Fajtha Anita,
az EFMK igazgatója



Engedjék meg, hogy egy kicsit személyes legyek: Bellát születése óta ismerem, óvónőként és barátként talán a nevelésén keresztül hatottam is rá, láttam felnőni és mindig csodáltam benne azt az akaratot, ami mindig, minden nehézség vagy akadály ellenére előre viszi őt: ebben a sportnak óriási szerepe van. De óriási szerepe van másnak is. A Vasas vívócsarnokának bejáratánál van egy felirat: „A család az első”. Hogy Bella már tinédzserként ilyen sikeres lett, meghatározó szerepe van a családjának, szüleinek, akik nagyon sok áldozatot meghoztak érte, nagyszüleinek, akikre mindig támaszkodhatott, barátainak, akikhez mindig fordulhatott. Bella idén érettségizik, ősztől a tervei szerint az Egyesült Államokban tanul tovább sportösztöndíjjal, még jobban kinyílik számára a világ, de nem féltém, ott is meg fogja állni a helyét, bárhová sodorja az élet. De haza, mindig ide, szülővárosába, gyerekkora színhelyére, az ő kis városába, Budakeszire fog jönni!

**Ligetiné Komáromi Gabriella,
a Szivárvány Óvoda vezetője**



■ A párbajtőrvívás nem éppen tömegsport. Hogyan talált rá erre a sportágra?

Balogh Bella: A családnak mindig is nagyon fontos volt a sport, többféle sportot is kipróbáltam, mire a párbajtőr mellett tettem le a voksomat. Elsős koromtól a Vasas-

ban atletizáltam és télen mindig nagyon irigyeltem a vívókat, akiknek nem kellett kint futniuk..., úgyhogy egyszer megkérdeztem a szüleimet, hogy mi lenne, ha inkább egy benti sportot választanék. Sajnos utóbb kiderült, hogy a vívók is futnak, télen is, esőben is.

■ Meglehetősen korán jöttek az első sikerei. Nem véletlen, hogy a Városmajori Gimnázium diákjaként, a Vasas vívójaként már 16 évesen átvehette 2020-ban a *XII. kerület Sportjáért* díjat. Mivel érdemelte ki ezt az elismerést ilyen fiatalon?

B. B.: Korosztályos országos bajnokságokat nyertem egyéniben és csapatban is. Két alkalommal pedig az *Év felfedezettje* díjat is megkaptam.

■ Tavaly decemberben – 17 évesen, junior korúként – az országos vívóbajnokságon a felnőttek között harmadik lett, ami ritkaság ebben a sportágban.

B. B.: Koncentrált voltam, jól kijött a lépés.

■ Már a SZIA-ban és most a Városmajori Gimnáziumban is kitűnő tanulmányi eredményeket ért el. Miképpen lehet kiemelkedő sport- és tanulmányi sikereket egy időben elérni?

ANTAL SÁNDOR ♦ Budakeszi Ifúsági Díj

Antal Sándor 2002. június 24-én született. Budakeszin járt iskolába, a Prohászka Ottokár Katolikus Gimnáziumban érettségizett. Jelenleg a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jogi Karának hallgatója.

Hétéves korától tanul küzdősportot, először taekwondo edzésekre járt, majd a Budakeszi Kempo Iskolában *Szilágyi András* tanítványa lett. A kempóban az vonzotta, hogy álló és földharc is lehetséges, technikai eszköztára szélesebb. Lacza Ádám, a Magyar Kempo Szövetség elnöke így méltatta őt, mint a magyar kempo válogatott tagját 2019-ben: nagyon céltudatos – úgy a tanulmányjaiban, mint a sportban. Kőkemény harcos, a magyar kempo elitjéhez tartozik. Nagy küzdő jellem. Kitartó, nagy a fájdalomtűrése. Megvan benne minden, ami a győzelemhez kell: tisztelet, alázat, önfegyelem. A magyar kempo válogatott kiemelkedő versenyzője,

B. B.: Jó időbeosztás szükséges, tudatosság és sok áldozathozatal. Számomra a vívóközösség egy második családom, nagyon sok időt töltök ott és velük.

■ Nem titok, hogy érettségi után, sportösztöndíjként az Egyesült Államokban folytatja tanulmányait. Milyen szakon tanul tovább? Az USA is büszkélkedhet ugyan remek vívókkal és jó vívómesterekkel, de nem fog hiányozni a nagy múltú és jelenű magyar vívás szakmai háttere? Hisz, gondolom, továbbra is folytatni szeretné sikeres párbajtőrvívói pályafutását?

B. B.: Biológia, kémia vagy biokémia lesz a szakom és mindig is *Halla Péter* mesteredzőt fogom az edzőmnek és a példaképemnek tekinteni. Igazából az egyetem keresett meg engem, mivel San Diegóban egy madridi edző van jelenleg, aki a nagy múltú magyarországi párbajtőrt tiszteli és elismeri. Hiányozni fog a magyar párbajtőr magas színvonala és a „család” is, mind sport, mind egyéb értelemben. A gyökereim mindig is magyarok, ide fog mindig visszahúzni a szívem.

Horváth Jenő

valamennyi versenyen sok érmet, pontot szerez.

2018 áprilisában Magyarország rendezte a kempo világbajnokságot, ahol két ezüst-, és egy bronzérmét szerzett. Ez év novemberében Bukarestben az Európa bajnokságon három aranyérmét szerzett, a dobogó felső fokán büszkén tartotta a magyar lobogót!

Fél évvel később Spanyolországban a 2019-es világbajnokságon és világtárgyalón aranyérmét nyert, és két ezüstérmét is elhozott. A hétszáz fős mezőnyben negyven ország legjobb harcosai léptek a tatamira három napon át.

Antal Sándor nagyon hálás mesterének, *Szilágyi András*nak, aki segíti felkészülését nemcsak a versenyre, de az életre is. Köszönettel tartozik családjának, természetesen főként édesanyjának, aki mindent megtesz érte. Sándor reméli, hogy édesapja is óvja és kíséri pályafutását odafönről.

Szerény, szorgalmas, kiváló tanuló, és diákmunkával is hozzájárul a család jövedelméhez. Saját megfogalmazása szerint a küzdősport segítette abban, hogy önfegyelmet, tiszteletet, kitartást tanuljon. Ezek az erények egész életvezetésére kihatottak.

A verseny előtti izgalma eltűnik, ha a tatamira lép. Élvezi a küzdelmet, de nem támadó típus, védekezésből, az ellenfél visszatámadásával szerez pontokat. A kempo önbizalmat ad neki, képes megvédeni magát, ha váratlan támadás éri. Feladatának tartja a gyengébbek védelmezését. Célja, hogy a hivatásában és a sportban is elérje a mesterfokot, jó edző legyen, olyan, aki át tudja adni a küzdősport szépségét, szeretetét.

Olyan világban élünk, ahol a nemes küzdelemben való helytállás létfontosságú. Ezért állítjuk Budakeszi ifjúsága elé példaként Antal Sándort. Az egyik kempo versenyen Sándor és a versenyzők a következő felirat előtt állnak: „A győztesek soha nem adják fel. Aki feladja, soha nem győz.” Antal Sándor méltó a Budakeszi Ifjúsági Díjra.

Bakács Bernadett,
önkormányzati képviselő



■ Nem sokat tudunk a kempóról, erről a küzdősportról. Elmondaná egy-két mondatban a lényegét?

Antal Sándor: A kempo lényege talán az lenne a versenyzés terén, hogy az ellenfélben olyan úgymond „kárt” kell okozni, hogy feladja, vagy ne tudja folytatni a mérkőzést. Ezt ütésekkel, rúgásokkal vagy akár különböző földharc-technikákkal érhetjük el.

■ **Mikor és hol ismerkedett meg ezzel a sporttal? És miért éppen egy küzdősport, s miért éppen a kempo talált önre?**

A. S.: Már kiskoromban rendkívül mozgékony voltam. A kempóval körülbelül hat-hét éve, a Budakeszi Kempo Iskolában Szilágyi Andrásnál, a mesteremen keresztül ismerkedtem meg, mivel ő édesanyámnak gyermekkori barátja, és küzdősport után keresve ő ajánlotta, hogy menjek le egy edzésre.

■ **Önnek is nagyon fiatalon, már 16 éves korában – prohászka diákként – jöttek a nagy nemzetközi sikerek, melyekre 17 évesen tette fel a koronát Barcelonában, a kempo világbajnokságon. Ebben a sportágban ez természetes, hogy valaki ennyire korán érjen el ilyen kiemelkedő eredményeket?**

A. S.: Az eredményeimet illetően, nem hinném, hogy természetes lenne ez ilyen fiatalon, de nem is feltétlen azért, mert olyan kiemelkedő tehetségre lenne ehhez szükség. Ez nagyon sok munkával jár, amit sokan ilyen fiatalon nem tudnak, vagy nem akarnak beleölni egy ilyen sportba.

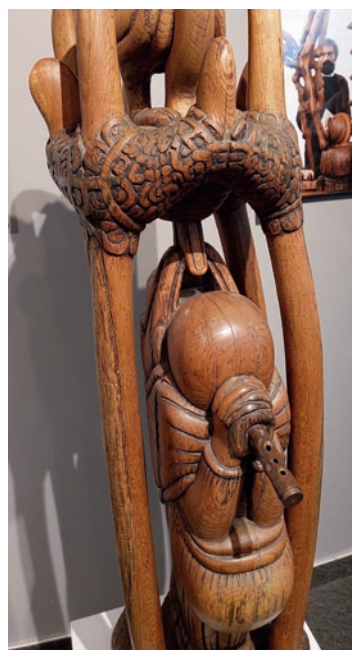
■ **Közben leérettségizett és tavaly elkezdte felsőfokú tanulmányait.**

A. S.: Jogi tanulmányaimat a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog- és Államtudományi Karán végzem.

■ **Kiemelkedő sport eredmények és jogi tanulmányok! Sikeresen induló fiatal élete példa lehet sok fiatal számára.**

A. S.: A küzdősport nagyban hozzájárult ahhoz, hogy önfegyelmet, tiszteletet és kitartást tanuljak. Ez nem csak a sportolói életemet befolyásolta, mert ezek az erények kihatottak a mindennapi életemre is.

H. J.



Aki szobrot ajándékozott Jimmy Carter amerikai elnöknek

Ilyés István Munkácsy-díjas szobrászművésznek nyílt kiállítás a Prohászka Ottokár Katolikus Gimnáziumban. „Minden fában ott a szobor, csak a felesleget kell róla lefaragni” – idézte Michelangelo gondolatát Török Csaba igazgató.

– „Ami a kézzel fogható és világi fölötte van, az az igazán fontos a mű-

vész számára” – emelte ki méltatásában Kiss Iván grafikusművész.

Ilyés István szobrot ajándékozott az USA elnökének, aki hazaadta a Szent Koronát.

A képen látható alkotásán egy világháborús lőszerből alakította ki a fúrulyát. Három lyuk van a hangszeren: Atya, Fiú, Szentlélek. Azt üzeni: ne gyilkoljunk!

'Sigmund Bertalan
alpolgármester